

සාමාන්‍ය සමයේ දසඅටවන සතිය
අගහරුවාදා

පළමුවන කියවීම

ගණන් කතාවෙන් ගත් පාඨයෙකි.

ගණන් කතාව 12: 1-13

“මාගේ සේවක මෝසෙස්ට විරුද්ධව කතා කිරීමට තුඹලා එඩිතර වූයේ කෙසේද?”

මෝසෙස් කුෂ් නම් දේශයෙන් කුෂ් ජාතික ස්ත්‍රියක සරණ පාවා ගත් හෙයින් මීරියම් සහ ආරෝන් ඔහුට විරුද්ධව කතා කළහ. “සම්දාණන් වහන්සේ කතා කළේ මෝසෙස් මගින් පමණක් ද? උන් වහන්සේ අප මගින් පවා කතා නොකරන සේක් දැ”යි ඔව්හු කීවෝය. සම්දාණන් වහන්සේට එය ඇසිණි. මිහිපිට සිටි සියලු මිනිසුන් අතරෙන් මෝසෙස් අති නිහතමානි කෙනෙක් විය.

සම්දාණන් වහන්සේ හදිසියෙන් මෝසෙස්ට, ආරෝන්ට හා මීරියම්ට කතා කොට, “තුඹලා නිදෙන සම්මුඛ මණ්ඩපයට නික්ම ආ යුතුය”යි වදාළ සේක. ඔව්හු ද එහි ගියහ. උන් වහන්සේ වලා ටැඹකින් බැස අවුත්, සම්මුඛ මණ්ඩපයේ දොරකඩ වැඩ සිට, ආරෝන් සහ මීරියම් කැඳවූ සේක. ඔව්හු දෙදෙන පැමිණියහ.

එවිට උන්වහන්සේ කතා කොට, “මා වදනට සවන් දෙන්න. දිවැසිවරු ඔබ අතරේ සිටිත් නම්, සම්ඳුන් ඔවුන්ට ප්‍රකාශ වනුයේ දර්ශනවලිනි. ඔවුන්ට කතා කරන්නේ සිහිනවලිනි. මා සේවක මෝසෙස් එසේ නොවේ. ඔහු මා මුළු සෙනඟ මැනවින් දැන හඳුනයි. මම ඔහු සමඟ මුණට මුණ ලා කතා

කරමි. ගුප්ත වදනින් තොව පැහැදිලිව කතා කරමි. ඔහු සම්ඳුන්ගේ රූපය දකිනු ඇත. එබැවින් මාගේ සේවක මෝසෙස්ට විරුද්ධව කතා කිරීමට නුඹලා එඩිතර වූයේ කෙසේදැ”යි ඇසූ සේක.

සම්ඳාණන් වහන්සේගේ උදහස ඔවුන්ට විරුද්ධව ඇවිලිණි. උන් වහන්සේ නික්ම ගිය සේක. වලාකුළු මණ්ඩපයෙන් ඉවත් විය. පුදුමයකි මීරියමට හිම මෙන් සුදු කුණ්ඩ රෝගයක් වැළඳි තිබිණි. ආරෝග් ඇ දෙස බැලූ විට ඇට කුණ්ඩයක් තිබෙන බව පෙනිණි. එවිට ආරෝග් මෝසෙස්ට කතා කොට, අහෝ ස්වාමිනි, අපගේ මෝඩකමින් අප කළ පාපයේ වගකීම අප පිට පවරනු නොමැතවි. ඇ මවු කුසින් බිහිවන, මාංශයෙන් කොටසක් දිරා ගිය, මළ කෙනෙකු මෙන් නොවේවා”යි කීවේය. මෝසෙස් සම්ඳාණන් වහන්සේට මොර ගසමින් “මාගේ දෙවිඳුනි, ඇ වහාම සුව කරන ලෙස, මම ඔබගෙන් අයදිමි”යි කියා කැ ගැසීය.

දේව වාක්‍යය එසේය.

පිළිතුරු ගීය

ගීතාවලිය

51 : 1-5, 10-11

පිළිතුර: සම්ඳුනි, අපේ පාපවලින් අප පිවිතුරු කළ මැනව.

ගීය:

දෙවිඳුනි, ඔබේ දයා කරුණාවෙන් මට අනුකම්පා කළ මැනව.

ඔබේ විසුල දයාවෙන් මාගේ අපරාධ මකා දැමුව මැනව.

මාගේ කෙලෙස් මලින් මා මුළුමනින් සෝදාලුව මැනව. මාගේ පාප මලින් මා පිවිතුරු කළ මැනව.

මාගේ අපරාධ මම මැනවින් දනිමි. දිවා රෑ දෙකින් මාගේ පාප මට සිහි වේ. ඔබට විරුද්ධව, ඔබට පමණක් විරුද්ධව මම පව් කළෙමි. ඔබ හමුයෙහි මම නසුර කළෙමි. එබැවින් ඔබේ තීන්දුව සාධාරණ ය. ඔබේ විනිශ්චය යුක්ති සහගත ය.

පවට නැමිම ඇතිවයි මා මෙලොව උපන්නේ. කෙලෙස් මලින් යුතුව යි මා මව් කුසේ පිලිසිඳුණේ.

දෙවිඳුනි, මා තුළ නිර්මල සිතක් මවා වදාළ මැනව. නිරසර නව දිවියක් මට දුන මැනව.

ඔබ හමුයෙන් මා පලවා නොහැරීය මැනව. ඔබේ ශුද්ධාත්මය මා කෙරෙහි ඉවත් නොකළ මැනව.

සාධුකාරය (දෙවසරේම)

ආලේඛයා! ආලේඛයා!

“ලෝකයේ ආලෝකය මම ය.

මා අනුගාමී වන්නා ජීවනයේ ආලෝකය ලබන්නේ ය”යි
සම්දාණෝ වදාරන සේක.

ආලේඛයා!

නොහොත්

ආලේඛයා! ආලේඛයා!

“ගුරු දේවයින්, ඔබවහන්සේ නම්

දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයාණෝ ය.

ඔබවහන්සේ නම් ඉශ්රායෙලීන් රජදාණෝ ය.”

ආලේඛයා!

සුවිශේෂය

සුවිශේෂක මතෙව් තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

මතෙව් 14: 22-36

“වතුර මත ඔබ වෙත එන්නට මට අණ කළ මැනව.”

ජේසුස් වහන්සේ සමූහයා පිටත් කර හරින අතර, ඔරුවට නැගී තමන්ට
පලමුවෙන් එගොඩට යන ලෙස ශ්‍රාවකයන්ට නියම කළ සේක.
උන්වහන්සේ ජනකාය යැවූ පසු යාවිඤා කරන පිණිස වෙන්ව කන්දකට
වැඩිය සේක. සවස් වූ කලීන් උන්වහන්සේ තනිව එහි සිටි සේක.

සුළඟ තදින් හැමු බැවින් ඔරුව එවිලෙහි තරංගවල හැපෙමින්, ගැටෙමින් මුහුද මැද තිබිණි. අවසම තුනටත් හයටත් අතර උන්වහන්සේ ඔවුන් වෙත මුහුද මතුපිට ඇවිදගෙන වැඩිය සේක. ශ්‍රාවකයෝ උන්වහන්සේ මුහුද මත ඇවිදගෙන වඩිනු දැක කලබල වී “ඒ අවතාරයකැ”යි සිතා, බියෙන් මොර ගැසූහ. එහෙත් ජේසුස් වහන්සේ එකෙණෙහිම ඔවුන්ට කතා කොට, “ධෛර්යවත් වන්න, මේ මම ය. බිය නොවන්නැ”යි වදාළ සේක. පේදුරු උත්තර දෙමින්, “ස්වාමිනි, ඔය ඔබවහන්සේ නම් වතුර මත ඔබ වෙත එන්නට මට අණ කළ මැනවැ”යි කිය. “එන්නැ” යි උන්වහන්සේ වදාළ සේක. එවිට පේදුරු ඔරුවෙන් බැස, ජේසුස් වහන්සේ වෙත වතුර මත ඇවිදගෙන ගියේය. එහෙත් ඔහු මාරුතය වේගවත් බව දැක, බිය වී ගිලෙන්න පටන් ගෙන, “ස්වාමිනි, මා බේරාගත මැනවැ”යි මොර ගැසීය. ජේසුස් වහන්සේ වහාම අත දිගුකොට ඔහු අල්ලා ගෙන “ඔබේ ඇදහිල්ල කෙතරම් හිත ද? සැක කළේ මන්දැ”යි විචාල සේක. ඔවුන් දෙදෙන ඔරුවට නැගුණු කල සුළඟ නැවතිණි. එවිට ඔරුවේ උන් අය “ඒකාන්තයෙන්ම ඔබ දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයාණෝ ය” ය කියමින් උන්වහන්සේට පසග පිහිටුවා වැඳ තමස්කාර කළහ.

ඔව්හු එගොඩ වී ගෙනසෙරෙත් රටට පැමිණියහ. ඒ රටේ මිනිස්සු උන්වහන්සේව ඇඳින, අවට ප්‍රදේශ පුරා පණිවුඩ යවා, සියලු රෝගීන් උන්වහන්සේ වෙත ගෙන්වා, උන්වහන්සේගේ සඵවේ දාවල්ල පමණවත් ස්පර්ශ කරන්නට රෝගීන්ට ඉඩ දෙන ලෙස උන්වහන්සේගෙන් ඉල්ලා සිටියහ. එසේ ස්පර්ශ කළ සියල්ලෝම සුවපත් වූහ.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේය.

(පළමු වසරේදී පෙර දැක්වූ පාඨය මීට පෙර දින කියවූවන විට අද දින පහත දැක්වෙන පාඨය කියවිය හැකිය.)

සුවිශේෂය

සුවිශේෂක මතෙව් තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

මතෙව් 15: 1-2, 10-14

“මාගේ ස්වර්ගීය පියාණන් වහන්සේ විසින් රෝපණය නොකරන ලද සියලු පැළෑටි උදුරා දමනු ලබන්නේය.”

එකල ජෙරුසලමෙන් පර්සිවරු ද විනයධරයෝ ද ජේසුස් වහන්සේ වෙත අවුත්, “ඔබේ ශ්‍රාවකයන් පරම්පරාගත සම්ප්‍රදායයන් කඩ කරන්නේ මන්ද? ඔව්හු වත් පිලිවෙත අනුව අන් නොසෝදා ආහාර අනුභව කරති”යි කීහ.

උන්වහන්සේ සමූහයා කැඳවා ඔවුන්ට කතා කොට, “ඔබ සවන් දී හොඳින් තේරුම් ගන්න. මිනිසා කෙලෙසනු ලැබීමට හේතු වන්නේ කටට ඇතුළු වන දේ නොව, කටින් නික්මෙන දේ ය”යි වදාළ සේක. එවිට ශ්‍රාවකයෝ අවුත් ඔබගේ ඒ කීම අසා, “පර්සිවරුන් තදින් අමනාප වූ බව ඔබවහන්සේ දන්නා සේක් දැ”යි උන්වහන්සේගෙන් ප්‍රශ්න කළහ. උන්වහන්සේ පිලිතුරු දෙමින් “මාගේ ස්වර්ගීය පියාණන් වහන්සේ විසින් රෝපණය නොකරන ලද සියලු පැළෑටි උදුරා දමනු ලබන්නේය. පර්සිවරුන්ගෙන් අපට කමක් නැත. ඔව්හු අන්ධයන්ගේ අන්ධ මාර්ගෝපදේශකයෝ ය. අන්ධයෙකු තවත් අන්ධයෙකුට මග පෙන්වන්නට ගියොත් දෙදෙනම වළක වැටෙනු ඇතැ”යි වදාළ සේක.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේය.